

Nro. 42.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Pénteken Május 25 - ik napján
1804-ik esztendőben.*

Német Ország.

A' Berlii Kir. udvarnál vólt Török követ, hollzas nyavalyája után, a' múlt Aprilis 29 ik napján meg halálozván, a' Mahomet követőinek bevett szokásokhoz képest, e' most folyó hólnap első napján viradtakor temettetett el; de nem a' közönséges temető helyben (mivel a' Muzulmanoknak a' keresztények közt eltemettetni nagy vétéknek tartatik) hanem azon kívül.

Egy Berlii betsülletes vendégfogadósnak 14 esztendős külömben jó neveltetésű fia, egy puska-tsinálótól, olly szin alatt, hogy ő el fogna utazni, egy pár pistolyt kérvén költsön, a' várason kívül lévő vadas kertbe ki ment, 's ott a' pistolyokat

golyóbissal meg töltven egyiket a' torkába tette, a' másikat pedig a' mellyéhez szoritotta, és egy nyomással úgy el sütötte, hogy egy szeribe kiment a' lélek belöle. Maga meg ölésének valóságos okát senki sem tudja bizonyosan, kétség kívül a' hajótörést szenvedett vak szerelem birta ötet azon szörnyű tselekedetre.

A' múlt Aprilisben, az Orosz Birodalomban le telepedni kívánó Helvécziai Colónisták a' Svéviai Kerületben, nevezetesen pedig Lauingenben öszve gyűlvén, Majus 3-ik napján, Orosz Cs. Commissarius Otto Ur intézetje alatt két hajóra szállitattak, 's azonnal Török muzsika szózatja alatt Krimia felé indúltak.

A' Fels. Prussziai Király azon emlékeztető oszlopra, mellyet a' Mansfeldi Grófságban lévő tudós Társaság D. Luther Márton hamvainak tiszteletére Islebiában, mint azon nagy ember születése helyén, fel állítani igyekezik, 100 Fridrik aranyat ajándékozott.

Frantzia Respublika.

Bonaparte első Conzulkan Frantzia Országai Császárságra leendő emeltetése nemcsak semmi akadályt nem szenved, sőt inkább valamin maga a' nemzet, úgy a' Fr. armádiák is közönséges örömmel vették annak hírét. Az Országoknak minden részéből sok esedező levelek küldetnek ő hozzá, mellyekben arra kéri az első Conzult, hogy a' Frantzia Nemzet boldogságának mozdulhatatlan fundamentomra leendő tetele végett vállalja azon méltóságot magára, 's hagyja azt a' maga familiájának örökösen által. Azon esedező levélben, mellyet Generál Laroche, és az ő kormánya alatt lévő Oltályseregnek tisztjei az

első Conzulhoz küldöttek, a' többi közt, ezeket jegyezzük meg: „Szabadon, minden félelem, minden tartózkodás nélkül meg kell vallanunk, hogy a' roppant es győzedelmeivel ditsekedő Frantzia Országának, nagy, és maj fast mutató főre legyen szüksége, egy illy szélesben ki terjedett Statusnak állandó és ki terjedett hatalmú fejének kell lenni.

A' meg tartó Tanátsnak múlt Martius 27 ik napján az első Conzulhoz küldött adreseje, vagy esedező levele, a' Moniteurnek előadásához képest, a' dolognak főbb pontjaira nézve ezekből állott:

„Polgár első Conzul! Háladó szívvel vette a' meg tartó Tanáts Kigyelmednek azon kegyességét, melly szerént a' Drake correspondentiáját vele közleni nem lájnálta. Ezen alkalmatossággal kéntelen vólt ezen Tanáts azon Nemzeti fő birónak képét viselni, kinek a' mi alkotmányunkban még semmi nyoma nem találtatik. A' jelenvaló öszve esküvésnek kinyilatkoztatása, két fő pontra vonta a' Tanáts figyelmetességét. — Elsőben, a' mi utólsó Constitutióunkban el felejtettek egy olly nemzeti itiló székről rendelést tenni, a' melly a' Maiestás vagy Felsőség ellen való bünt meg itilje, a' Kigyelmed gondosságára bizza a' Tanáts ezt a' fontos tárgyat. De ez az itilőszék sem leszen a' Kigyelmed életének óltalmá-
ra, és a' Kigyelmed el kezdett munkájának eszközlésére elegendó; olly Statusbéli intézet kívántatik arra, melly a' Kigyelmed halála után is fennmaradjon. — Egészlen új századat állított fel Kigyelmed, mellynek örökké valóságosítására is köteleleszen Kigyelmed — a' tűnő ditsőség hasonló az el múltó árnyékhoz, és semmi sem. — Gondollyuk, hogy a' Kigyelmed elméjében is meg fordúlt már

ez a' gondolat, mivel semmit el nem felejtethet a' Kigyelmed találós lelki tehetsége. — El nem kell az időt vesztetni. — Az idő, a' történetek, az öszve esküvések, a' ditsőffégre való vétkes vágyodás egy részről, más részről pedig a' Frantziák közt uralkodó nyughatatlanság szorongatják Kigyelmedet. — Mingyárt minden jó lábra fog állani, mi-helyt Kigyelmed olly Constitutiót ad Frantzia Országának, a' melly ennek alkotmányát meg erősíti, és azon boldogság, mellyet a' szüléknek adott Kigyelmed, azoknak maradékjaikra is által megyen — Tudakozza meg Kigyelmed a' városi és falusi Frantziákat, mindnyáján ekként fognak felelni: Nagy ember! vidd munkádat tökéletességre, mint a' te hitedet nevedet, úgy ezt is tedd örökké valóvá. — Te szabadítottál minket ki az el múltaknak örvényéből. — Te általad élünk mi a' jelenvalóságnak jótéteményeivel. — Te tégy tehát a' jövőendő időkre nézve is bennünket bátorságosakká. Az idegen Fejedelmi udvaroknál is helyt fog ez a' politika találni. — Frantzia Országának tsendessége, az egész Európa tsendességének leg bátorságosabb záloga."

Mit válaszolt légyen az első Conzul szóval erre a' megtartó Tanátsnak, nem tudják; azonban annak foglalatja is repdesett a' Párisi Publicum közt, és azon idő pontjától fogva kezdettek a' Frantzia Orzági Gyülekezettek, polgári és hadi tisztviselők az első Conzúnak adreffeket küldeni, 's ötlet arra kérni, hogy a' Frantzia Orzági Császárságot válallya magára.

Párisból Majus 6'ik napján. A' megtartó Tanátsnak azon válaszában, mellyet az első Conzul minapi jelentésére adott vala, a' követke-

zendő tárgyak is érdemesek a' Publicummal való közlésre: „Fegyverrel szerzettek, úgymond, magoknak szabadságot a' Frantziák, ezen győzedelmeket továbbra is megtartani, 's annakutánna tsendes békefélegben élni kívánnak. — Ezt a' tsendes békeféleget egyetlen egy férfiú örökség szerént való hatalmának tulajdonítani kívánnak, a' ki tudniillik mindent felül halad, a' kit hatalom fényesség, dicsőőség, és méltóság veszen környül, e' tartsa fel a' népnek szabadságát, egyenlőséget. Ebből áll az a' kormányozás formája, mellyet 15 esztendőkkel enuekelötte, Julius 14 ik napján, fel akart a' Frantzia nemzet állítani, és a' melly a' legnagyobb Diplomaticusok' vallástételek szerént is leg tökéletesebb — ez egy olly Országban, mint a' millyen Frantzia Ország, a' hol mindeukor számos armádiák vannak készen, a' vezérek egymás ellen való törekedéseknek meg zablazására legalkalmasabb. — Ezt a' kormányt egyedül Bonaparte Napoleonra, és az ő familiájára lehet bizoni. — A' dicsőőség, a' háladatoóság, a' szeretet, a' józan okosság, a' Status használ, egy szóval minden azt kívánja, hogy Bonaparte Napoleon Császári méltóságra emeltetödjön.“

„Ellenben a' mi társaságbéli frigykötésünknek is mind addig fenn kell maradni, mig a' mi dicsőőségünknek — A' Fr. Császári székek mozdulhatatlan fundamentomra kell épittetödni. Azokra az idökre nézve, a' mellyekben az uralkodásra szükség leszen, előre is kell gondoskodni — a' szabadságnak és egyenlőségnek, mint megannyi szentséges zálognak ezután is fel kell köztünk maradni — mindent úgy kell intézni, hogy a' nemzetnek a' maga hatalmának vissza szerzésére, és

meg sértődött majestásának meg bosszullására szükségé soha se legyen s. a. t."

Ezen irasához azon feltételeket is hozzá ragasztotta a' meg tartó Tanács, a' mellyek mellett az első Conzulknak, és az ő familiájának a' Császári örökös méltoságot engedí — azokat a' feltételeket, a' mellyek a' nemzet leg betsesebb jussainak fenn tartásokra, a' Status hatalmának mástól leendő nem függésére, a' nép tulajdonosságának avagy birtokainak, a' személyes szabadságnak, a' nyomtató sajtók, és a' választó hatalom szabadságainak fenn tartásokra, a' ministerek' számadoságoknak meg hagyására, és a' Constitutional törvényeknek sértődés nélkül való meg maradásokra szükségeseknek ítült — Rövideden megmondván, a' Franczia nemzetnek respublikai alkotmánya ennekutánna is egész mivóltában meg fog maradni, ez egyet ki vévén, hogy annak kormánya nem a' nép által mindenkor választandó hanem örökös és állandó főre, tudnillik a' Bonaparte familiájára botsáttatik által.

N a g y B r i t a n n i a.

L o n d o n b ó l Aprilis 27 ik napján. A' Sz. Domokosi szigetbéli fekete lakosok borzasztó kegyetlenséget viznek végbe a' még ott maradt fe-jér, vagy Europai lakosokon. A' múlt Januarius 21 ikén, mint a' néhai XVI. Lajos Franczia Király meg öletésének emlékeztető napján, azon szigetnek városaiban talált Francziákat, ki vévén a' Seborvosokat, és néhány állzony személyt, mind meg öldösték, holt testeiket a' tengerbe hányták, házaikat és jószágaikat fel prédálták; egy szóval, nints olly kegyetlenség neme e' világon, a' mellyet rajtok el ne követtek volna.

Ezen szörnyű kegyetlenségre Fekete Generál Desalinesnek következő hirdetménye szolgáltatott alkalmatosságot: Desalines a' Haiti nép szabadságának 1. ső elzendejében (Régenten Haiti vólt azon szigetnek a' neve, mellyet most a' fekete lakosok ismét megújítottak) Polgárok és hazámiai. Azok a' nagy lelkű férfiak, a' kik titeket a' Francia Tiranusok ellen vezérlettek, és a' rabszolgaságból leendő ki szabadítástokért vért ontottak, tartozó kötelességeket nem vitték még egészen végbe. Még most is sok van, a' mi minket a' Franciaákra, és ezeknek rajtunk végbe vitt kegyetlenségekre emlékeztet. — Törvényeink, szokásaink, városaink és egyebek még most is Frantzia büzt viselnek magokon! Mit mondják? Még most is sok Frántziák találatnak közöttünk — 14 elzendeig valánk mi a' mi könnyen való hivesünknek és szenvedéseinknek áldozatai minket nem a' Frantzia fegyvernek ereje, hanem az ő Agenssiknek ketsegtető hirdetményeik tsábitottak el. Mi közünk van minékünk ehez a' vértiszomjúzó nemzethez? Az ő kegyetlenségekkel egybe vetett békeféles türesünk, az övétől különböző szinünk, a' minket töllök el választó tengereknek temérdeksége, a' mi levegönk, egy szóval minden azt mondja, hogy ők minékünk nem atyánkiai, 's azok nem is lehetnek, és hogy ők, ha tovább is meg fogjuk őket magunk közt szenvedni, szüntelen való nyughatatlanságot, és villongást fognak köztünk szerezni."

„Haiti lakosok! férfiak, asszonyok, leányok gyermekek, tekintetek körül, igyekezzetek feleségeiteket, férjeiteket, rokonjaitokat, sőt még anyók emlőin lévő kisdedeiteket is keressétek fel.

Mik lettek mind ezekből, nem egyéb hanem ezen vérszopó embereknek prédái, 's áldozatai. Ezek helyett, nem egyebet, hanem azoknak gyilkosait, a' mi vérünkön hizott fene tigriseket látunk közöttünk. Miért késedelmezték azoknak árnyékaikat meg engesztelni? Reménylitek é, hogy a' ti hamvaitok a' ti atyáitoknak hamvaikkal tsendeffen együtt nyughatnának elébb, mint sem ti ezeket a' tirannusokat (a' Sz. Domokosi szigetben maradt fejez lakosokra szélezik) el törülíték. — A' ti meg öletett rokonaitoknak hamvaik a' sirba feküsznek, ti pedig mind eddig is bosszút nem állottatok azokért. — Az ő holt tsontjaik bosszusággal vissza fogják a' tiéteket taszítani. Polgárok! mind addig semmit sem miveltek, valameddig a' ti irtóztató, de igazságos bosszúállástokat a' nemzetek előtt ki nem mutatjátok. — Rettentsétek meg azokat, a' kik minket a' mi szabadságunktól megfosztani igyekeznek. És leg elsőben is a' Franziákon állunk magunkért bosszút “

Londonból Majus 2-ik napján. Hogy a' Királyi ministeriumban változás fog lenni, minden kétségen kívül való dolog. — Pitt h úr, ismét a' kormányra fog ülni. — Kik fognak a' mostani ministerek közül hivataljaikban meg maradni, kik nem, vagy kik fognak helyettek választódni; bizonyosan meg mondani nem lehet. Adington úr egész betsüllettel lép ki hivataljából, a' ki egy betsülletes és jó szívű, jó hazafi magában, csak hogy azon rúgó erővel, melly a' jelenvaló kétséges ki menetelű környülállások közt a' ministerben kívántatik, nem bír. — Előre is el lehet azt látni, hogy a' Grenville pártján lévők között kevesen fognak a' ministerialis póltzra

emeltetni. — Fox úr, a' maga kivánsága szerént a' Pétersburgi Császári udvarhoz küldetik követségbe. Azomban az is bizonyos, hogy a' ministeriumnak meg változtása, az Ország mostani politicus alkotmányában változást nem telzen; sőt azt lehet mondani, hogy ha P i t t h veszi a' kormányzó lapatót kezébe, annál kevesebb reménységünk lehet a' Frantziákkal leendő békeséghez.

L o n d o n b ó l Majus 1 s ő napján. A' külső dolgokra ügyelő minister Lord H a w k e s b u r y, az ő Királyi Felsége parantsolatjára, az itt lévő Európai fejedelmi követekhez következendő foglalatú circularis Jegyzést küldött tegnapi napon. "A' Franczia Kormányzéknek azon hazug vádjait, a' mellyeket az ő Kir. Felsége ministerjeire kenni mérészlott, meg útalta, és el halgatta volna ő Királyi Felsége, ha a' Párisban lévő Európai követek, a' külső dolgokra ügyelő Frantzia ministernek, velek közlött ótsárló, és mind Ő Kir. Felségét, mind a' Kir. minisztereket alacsonyító jelentésére feleleteket nem adtak volna. Parantsolatom van Ő Kir. Felségétől, hogy a' Frantzia Kormányzéknek azon vádját, mellyben azt meri állítani, hogy a' Párisbanki tudódott gyilkos öszve esküvésnek az Angliai Kormányzék lett volna indítója, 's e' küldötte volna oda, 's ez adott volna annak elzközlésére pénzt és fegyvert az öszve eskütteknek, meg hazutollyam — ezt a' vádat, melly mind az Ő Kir. Felsége ditsősségével, mind a' nemzetnek esméretes Karakterével és gondolkozása módjával annyira ellenkezik, 's olly minden fundamentum nélkül való, hogy előre is fel lehet arról tenni, hogy

nem más végből koholtatott légyen az ki, hanem hogy azon vérengező tselekedetről, melly a' nemzeti törvényeknek világos meg sértődésével, az első Konzul parantsolatjából, a' Rénus jobb partján történt, Európának figyelemeteffége el fordítatódjék."

„Hogyha azoknak a' Frantzia lakosoknak hajlandóságokra, a' kik a' jelenvaló Frantzia Kormányozás módjával meg nem elégeleznek, semmit sem ügyelne — hogyha az ő hazájoknak mostani szolgaság járma alól leendő fel szabadítására czélzó planumaikat meg vetné — vagy ha azoknak elzöklésekre, a' mennyiben azok a' törvényt és a' természetes igazsággal nem ellenkeznek, semmi segítséggel nem lenne ő Kir. Felsége, valósággal bé nem tellyesitené azon kötelességeket, mellyekkel minden bölts és igazságot szerető Kormányizék az illyetén környülállások közt, önnön magának, és e' világnak tartozik. Az egymással hadakozó hatalmasságoknak közönségesen meg esmértetett jussok van arra, hogy az ellenségnek birodalmában támadt békételenséget önnön hazánokra fordítsák. Ezen jussal való élelt nemtsak a' Frantzia nemzetnek jelenvaló környülállásai, hanem azon Ország Kormányozó Székének az a' tselekedete is igazságossá teszi, melly szerént, a' jelenvaló háborúnak kezdetétől fogva az Ö Kir. Felsége Birodalmaiban, 's nevezetesen Irrládiában találtatott békételen lakosokat, szüntelen ingerlette, velek titkosan levelezett, őket pénzel, fegyverrel segitette, és most is egy Irrlandiai pártosokból álló hadi népet gyűjtött a' Frantzia partokra öfzve, olly fel tétellel, hogy a' mi Országunk végső romlására tzélzó intézétéiben azoknak segítségekkel élhessen."

„Az illy körülállások közt menthetetlen-
né tenné az Ő Kir. Felsége Kormányozó Széke
önön magát, ha a' természeti és nemzeti törvé-
nyektől engedtetett jussaival élni el múltaná, az
az, ha azokat a' Frantzia Országi lakosokat, a'
kik a' jelenvaló Fr. kormányzékot meg változ-
tatni igyekeznek, annyiban, a' mennyiben a' nem-
zeteknek gyökeres törvényeikkel nem ellenkezik,
és a' mennyiben a' pallérozott nemzetek is azo-
kat nem kárhoztattyák, nem segitené. Valamint
az egész Európa, úgy Ő Kir. Felsége is szívé sze-
rént óhajtya, hogy olly kormányozás módja, 's
olly jó rend vitetődjön azon Országba bé, a' melly
annak hasznával boldogságával, és a' szomszéd nem-
zeteknek bátorságával is meg egyezzen. De ha
ezen kívánság bé nem tellyesedhetik, a' személyes
óltalomnak leg szorosabb principiumaihoz képest,
tökélletes jussa van a' Kormányzéknek arra, hogy
annak a' Kormányozónak intézetjeit, a' kinek erő-
ködesei nem tsak oda czéloznak, hogy a' maga el-
lenségeinek kereskedését öszve rontsa, hatalmát
és birtokait meg kissebbithesse, hanem hogy a'
Britanniai Birodalom gyomrába is pulztitást, és
végső romlást vihessen bé.“

„A' mennyiben Ő Kir. Felsége ezen farkala-
tos principiumok szerént szokta maga tselekedete-
it intézni, nékem is parantsolatom van annak ki
nyilatkoztatására, hogy Ő Felsége maga Kormány-
székének soha sem engedett az olly tselekedetre
hatalmat, a' melly a' leg szorosabb igazság prin-
cipiumainak, és a' közönségessen meg esmértetett,
's minden századoknak folyásában practikáltatott
szokásoknak próba köveit ki ne állhatná. Hogyha
az Ő Felsége egy idegen udvárnál lévő meg ha-

talmazott ministerje, a' Frantzia Országi békételen lakosokkal levelezett oly végből, hogy az oda való Kormányzéknek ellenséges planumait ki tanulhassa, semmit egyebet nem mivelte annál, a' mit a' ministerek az illy környülálások közt, azokra a' birodalmakra nézve, a' kikkel a' Fejedelem háborus állapataiba volt helyheztetve, szabadon ne mivelhették volna. Sőt, hogyha azokat meg tekintjük, a' miket a' Frantzia követek, és kereskedésre ügyelő Agensek, az Ő Kir. Felsége tartományai-
ban a' békételenekkel miveltek; sokkal kevesebbet mivelte az a' minister (érti a' Modachiumi udvarnál volt Anglus követet Drakét) sokkal kevesebbet mivelte, úgy mond, mint sem az Ő kötelessége kívánta volna. Következésképen által nem látjuk, miért sértette volna ő meg a' Franczia Országi békételen lakosokkal való correspondentisja által a' nemzeteknek törvényeit, és a' maga követségi jussait. Minden idegen udvaroknál lévő minister a' maga hivataljának természetéhez képest köteles azon Országaak békételen lakosaival való czimborázástól magát megtartóztatni, a' mellyben vagy on; de nem köteles az oly tartományokra nézve, a' mellyek Ő Kir. Felsége ellen hadat viselnek."

„Minden pallérozott kormányzék közt leg kevesebb jussa van a' Fr. Kormányzéknek arra, hogy a' Nemzetek törvényeire juss tartson. Miképen lehetne annak azokra jussa, a' melly azokat az ellenségeskedésnek kezdetétől fogva szüntelen sértegeti. A' Fr. Országban volt Anglus jobbágyoknak, a' kik tudniillik ott volt követünknek onnan lett vissza hívattatása után hazájokba vissza térni igyekeztenek, védelmet ígirt; de nemcsak meg nem felelt szavának, sőt a' mi több mind ha-

di fogságra szententziázta, és még most is abban tartja őket. A' mi több, Ő Felségének azon követjét is, a' ki a' Franczia Országban való szabad által utazásra (érti a' Konstantinápolyban volt Anglus követet Lord Elgint), mind a' Franczia, mind a' több követektől passus levelet kapott, a' nemzeteknek törvényeik és szokásaik ellen le őrestáltatta. — Azt az Anglus hajót, a' mellyen az Ő Felsége fegyverével el vétetett Frantzia szigeteknek Kormányozója háza küldetett le tartoztatta, és kótyavetyére vetette. — Hasonló módon bánt azon Anglus hajókkal, a' mellyekenn a' St. Luciai szigetnek Ő Felsége hadi népe által el vétetett erőllégében hadi fogságra esett Franczia katonák hazájokba küldettek “

„Igy bánt a' Frantzia Kormányzék avval a' Hatalmallsággal, a' melly ellen hadat visel. — Hát azokkal a' Hatalmallságokkal, a' mellyek vele békelességben élnek, mit nem mivel? Kötött e' valaha valakivel olly békelességes köéft, mellyet meg ne rontott volna? — Találtatik é vele olly szomszédtságos tartomány, mellynek territorialis jussait meg ne sértette volna? Látsák a' szárazon lakó Hatalmallságok, meddig szenvedik ennek a' Kormányzéknek törvénytelenégeit? Hogyha bé húnyt szemekkel fogják azokat szemlélni, féld, hogy a' nemzeteknek azon hasznos törvényei, a' mellyekenn Európának bátorsága, és az emberiségnek jussai ekkorig nyugodtak, egéizlen el ne töröltetessenek s. a. t.“

E l e g y e s D o l g o k.

A' Pétersburgi Császári udvar, a' minap Párisban meg öletett Enghieu Frantzia Kir. herczegért, Aprilis 19 ik napján vett gyász öltözetet

magára. Ezen szomorú történetnek a' hire azon napon érkezett meg Pétersburgba, a' mellyen Ő Orosz Császári Felségeknek, a' Császári udvarnak, a' főbb rangú tiszttviselőknék, a' Pétersburgi Nemességnek, és az ott lévő külföldi követeknek kedvékért, az Orosz Csász. udvari fő lovász mester Nariskin Demeter fényes bált készítetett; de a' mellyre azon szomorú hirnek oda lett érkezése után sem Ő Császári Felségek, sem a' több hivatalosok meg nem jelentek. — Londonban, az oda való Katolika Kápolnában, azon szerenstetlen Kir. herczegéért, Aprilis 26 ikán tartattak az exequiak, a' mellyeken a' Condé és Bourbon herczegeken kívül, minden ott lévő Frantzia Királyi herczegek, és Frantzia emigránsok mély gyászban jelentenek meg. Azon kápolnának fekete polztóval lett bé vonattatása, a' sok égő viasz gyertyákkal 's több éfélekkel való fel ékesítése 600 font sterlingbe (6 ezer forintba) került. — A' Hefzen-Kasszeli Vál. Fejedelemségben eddig tartózkodott Franczia emigránsok onnan mind ki küldettek. Valamint ezek, úgy a' több Német Országai Státusokból, vagy önként ki ment, vagy ki küldetett emigránsok rész szerént Krimiaába, rész szerént pedig a' több Orosz Birodalombéli tartományokba költöztek. — A' Fr. első Conzul Bonaparte Franczia Országai Császárságra leendő koronáztatása, a' mint hirlelik, a' jövő Julius 14-ik napján, a' mellyenn tudniillik, 1789-ik esztendőben a' Párisi Bastilla le rontatott, és Aquisgranum városában, a' hól N. Károly Császár, 1000 esztendővel ennekelötte Római Császárságra koronáztatott vala, fog meg esni. — A' Jésus hitén lévő új szerzetnek, mellynek Ex-Jesuita Pater Pac.

canari a' szerzője, Marianum nevezet alatt, Rómában, a' múlt Aprilis 18-ik napján, Auszriai Kir. fő herczeg Asszony Máriaanna, a' Fels. Szárdiniai Király és Királyné, 's több Rómában lakó fő rangú személyek jelenlétekben, felszenteltetett. Estére a' nevezett Kir. herczeg asszony fényes vendégséget adott, és az egész város ki volt világosítva.

A' Siciliai tengeri partok előtt fenn 's alá evező Afrikai zsákmányozó hajók ellen egy 74 ágyus linea hajót és számos ágyúzó salupokat parantsolt a' Nápolyi Kormányfőék építtetni. — A' fekete tengertől Nápolyi kikötő helybe visszatért hajók azt vitték oda hirrül, hogy abban, tudniillik a' fekete tengerben egy számos hajókból álló Orosz flotta legyen készen, mellynek fel tett tüzérsége sűrű homályban vagyon.

T u d ó s í t á s.

Mivel Kir. Udvari Agens néhai Titt. Keresztúry István Ur, a' mint a' Magy. Kurirban a' két Magyar Hazának tudtáraadtuk, meg halálozott: ahozképest el maradt kedves Eözvegye Titt. Keresztúry Franciska izületett Korniczi Báró Gureczky Asszony, mindeneknek, a' kiknek meg holt férjével dolgok volt, tudtokra adni kívánnya, hogy ő e' folyó esztendőben Sz. Mihály naphor, mindensőtül innen Bécsből el fog költözni. Annakokáért, a' kiknek vagy valamely irásaik, vagy akarmi másféle dolgok, meg halálozott kedves férjénél, néhai Kir. Udvari Agens Titt. Keresztúry István Urnál maradtak, vagy pedig valamely keresetek (Prætensiójok) volna, egész Sz. Mihály napig ő nálla Bécsben, vagy személyesen, vagy meg hitt biztosaik, vagy pedig le-

veleik által magokat annál bizonyosabban jelentsek, mivel Sz. Mihály nap után semmi rendbéli irásokért jót állani, vagy az azokra teendő praetensiókra feleletet adni köteles nem lesz.

Előszöri Híradás.

Azoknak kedvéért, a' kik a' lovaknak meg nemesítéseben györködnek, ennél fogva tudtokra adatik, hogy a' jövő Juniusnak 4 ik napján kezdődő Médardusi Pesti vásár alkalmatosságával, reggeli 10 órakor, az oda való piaczon, 20 darab tsikos 4 és 7 esztendők közt lévő kantza lovak, mind barna és sárga szörűek, egy megy szín barna 15 markos és 2 tzołos magasságú ménesből való szép ménlővat együtt, mellynek egyik hátúlsó laba fejer, átalán fogva, mind napkeletl fajzatúak, a' leg jobb Magyar Országi ménesből való, közönséges kotyavetye mellett, a' többet ígérőknek el fognak adatni. Ennekfelette ugyan akkor, és azon piatzon, két istállon tartott, Török Országi fajzatú ménlővak, mellyeknek egyike arany szín sásga, 6 esztendős, 15 markos és 1 tzołos, a' másika pedig arany szín barna, 4 esztendős, 15 markos és 2 tzołos, néhány hatas paripákkal egyetemben, a' többet ígérőknek el fognak adatni. — Hogyha pedig ezen lovakat vagy öszveséggel, vagy részenként meg venni a' kótyavetyéles előtt tettzene valakinek, tessék magát, ugyan ott Pesten, a' Paulinusok piatján a' Nagy Seminariummal által ellenben, fekvő Báró Wenckheim házában az udvari mesternél jelenteni, holott az istállón álló mén- és paripa lovakat, Junius 2 ik napján kezdvén, kinek kinek meg lehet szemlélni.